

ad § 2.

Naar Passiv og Aktiv forøges med Kapitalværdien af henholdsvis $1\frac{1}{2}$ pro mille aarlig af Forsikringssummen og af det hertil svarende i Præmien indeholdte Driftstillæg, bliver den saaledes beregnede fornødne Formue en Nettoreserve, hvis der betales Præmie i hele Forsikringstiden; ved kortere Præmiebetaling indeholder den fornødne Formue tillige en Driftsreserve, der gør det muligt, at man aarligt kan overføre $1\frac{1}{2}$ pro mille af Forsikringssummen til Driftsfonden ogsaa for de Forsikringer, for hvilke Præmiebetalingen er afsluttet.

ad § 3.

Maksimumsstørrelsen af Reservefonden har man under Hensyn til Statsanstaltens Størrelse og hele Stilling ment at kunne sætte til 5 pCt. af Summen af Aktiv og Passiv for Forsikringsbestanden. Ved Opgørelsen pr. 1. Januar 1921 vilde saadanne 5 pCt. have udgjort ca. 16 480 000 Kr., medens den forhaandenværende Reservefond da var ca. 16 790 000 Kr., altsaa lidt større. Den Størrelse, Reservefonden mindst skal have, forinden nogen Del af Overskuddet kan overføres til Bonusfonden, er foreslaaet sat til $2\frac{1}{2}$ pCt. af Summen af Aktiv og Passiv. Hvis Statsanstaltens Udvikling fortsættes paa omtrent samme Maade, som Tilfældet har været i de senere Aar, vil Reservefonden, der ved sidste Opgørelse forøgedes til ca. 20 900 000 Kr., antagelig ved Opgørelsen pr. 1. Januar 1926 være over den 5 pCt.s Grænse, men ved de følgende Opgørelser under denne Grænse, saaledes at det normale vil blive, at der af Overskuddet henlægges 10 pCt. til Reservefonden. Den *lavere* $2\frac{1}{2}$ pCt.s

Grænse for Fonden er med den nuværende Fordeling af Forsikringsbestanden noget større end den i Lov om Livsforsikringsvirksomhed af 29. Maj 1922 for private Selskaber fastsatte *højere* Grænse for Sikkerhedsfonden, der giver Selskaberne fuld Dispositionsret over hele Overskuddet.

ad § 4.

Forsikringstallene foreslaas som hidtil fastsat paa Grundlag af Helaarspræmien i hele Forsikringstiden, men medens man efter de nugældende Regler bestemmer Forsikringstallene for Mænd ved at multiplicere Helaarspræmierne med 1, $1\frac{1}{2}$, 2, $2\frac{1}{2}$ og 3 efter Forsikringens Form og Varighed, vil der efter det nye Forslag være at multiplicere med 1, $1\frac{1}{20}$, $1\frac{2}{20}$ o. s. v. indtil $2\frac{1}{2}$. Bonus vil saaledes gennemgaaende blive noget mindre end tidligere, men samtidig noget mere jævnt varierende med Forsikringens Varighed.

For Karensforsikringer beregnede paa det nye Grundlag er der foreløbig foreslaaet samme Bonus som for Forsikringer med Lægeundersøgelse, men paa Grund af de meget lidt omfattende Erfaringer, Statsanstalten hidtil har haft Lejlighed til at indsamle paa dette Omraade, har man dog anset det for rettest at tage et Forbehold med Hensyn til Bonus for de her omhandlede Karensforsikringer.

I omstaaende Tabel gives for de hyppigst anvendte Forsikringsformer en Sammenstilling af Bonus, beregnet dels efter de nugældende Forsikringstal, dels efter de foreslaaede nye Forsikringstal, under Forudsætning af, at Bonus for en Forsikring, saaledes som for sidste Femaar, udgør 40 pCt. af Forsikringstallet.